

వెల

మళ్ళావి వెంట్రాప్తమర్నె

గుర్నాధం బస్ స్టాప్ లో తన భార్య కోసం ఎదురుచూస్తూ నిల్చుని వున్నాడు. అదే బస్ స్టాప్ లో అతనికి కొద్ది దూరంలో నిలబడివున్న ఓ అందమయిన అమ్మాయి వంక ఆస్పదస్పృగు దొంగతనంగా చూస్తున్నాడు గుర్నాధం. అలవాటు ప్రకారం. అతని మగబుద్ధిని గమనించినా అమ్మాయి చూడాలి.

ఓ సారి తన చేతిగడియారం వంక చూసుకొని అంచోకగా నవ్వింది. ఆమ్మడు గుర్నాధం మొహంతోకి చూస్తూ. భవ్యత అడిగింది.

“నెంబర్ రెండు బస్ ఎప్పుడు

వస్తుంది?”

“రాలి.”

“ఆ బస్ కోటికి వెళ్తుందా?”

“ఉహూం!”

“నేను కోటికి వెళ్ళాలి. ఏ బస్ ఎక్కాలి?”

“ఒకటో నెంబర్ బస్ వెళ్తుంది.”

గుర్నాధానిక ఆ అమ్మాయి చూట్టాడిన తిరు, పైట నడుపున్న విధానం, నవ్విని రీతి బట్టి ఆ అమ్మాయి నిజంగా కోటి కెళ్ళాలి కి ఆ బస్ స్టాప్ కి రాలేదని, కష్ట మనోకోసం వచ్చిందని అర్థమయ్యింది.

తనూ ఓ సారి రిస్క్ వాచ్ వంక చూసు

కున్నాడు. సినిమా టైం అవుతోంది.

“వస్తారా? రాత్రంతా వుంటాను. డెబ్బయిరూపాయిలున్నాయా?” అడిగింది మెల్లిగా.

గుర్నాధం తల అడ్డంగా వూపాడు. కొద్దిసేపు పెడమొహం పెట్టుకుని వింటుంది. తరువాత చిన్నగా అవలించి అడిగింది మళ్ళీ నెమ్మదిగా:

“బోనీ నలకై వున్నాయా? మూడు గంటలుండొచ్చు” గుర్నాధం ఇబ్బందిగా మొహంపెట్టి మళ్ళీ తల అడ్డంగా తిప్పాడు దబ్బు తేదన్నట్లుగా:

“పాతిక వుందా? ఓ గంట.....”

గుర్నాధంజేబులో పదిహేను రూపాయలే వున్నాయి. తన భార్యతో సినిమాకి వెళ్ళాలనుకొని ఆవిడకోసం ఎదురుచూస్తున్నాడు బస్ స్టాప్ లో. సినిమాకి తీసుకెళ్ళమని ఆ వుదయమే అడిగితే, ఆఫీస్ అయ్యాక తనని ఆ బస్ స్టాప్ దగ్గరికి వచ్చి కలసుకొమ్మని, ఇద్దరూ కలిసి పక్కనే వున్న సినిమాకి వెళ్ళొచ్చని చెప్పాడు. తన భార్య ఇంకా రాలేదు. ధైర్యం చేయదలచుకున్నాడు గుర్నాధం. చిన్నగా దగ్గి, ఆ అమ్మాయివైపు తిరిగి అన్నాడు, “పదిహేనే వున్నాయి నా దగ్గర. గంట” ఆ అమ్మాయి ఈసడింపుగా చూసింది గుర్నాధం వంక.

“పాతికకి తక్కువ అయితే గిట్టను” అన్నది కోపంగా.

గుర్నాధం మాట్లాడలేదు. ఆ

అమ్మాయి కొన్ని నిమిషాల తర్వాత పక్క బస్ స్టాప్ వైపు వెళ్ళిపోయింది.

రెండు నిమిషాల తర్వాత గుర్నాధం భార్య రిజైలోంచి దిగింది హడావుడిగా:

“ఎందుకైంది ఇంత ఆలస్యం? త్వరగా పద” అన్నాడు గుర్నాధం భార్య మీద విసుక్కుంటూ:

ఇద్దరూ సినిమా ఫియేబిల్ లోకి వెళ్ళారు. కాని అప్పటికే “హాస్ పుర్ బోర్డ్” పెట్టేశారు.

“ఇంకేం చేస్తాం? పదంటి ఇంటికి పోదాం” అన్నది గుర్నాధం భార్య.

ఇట్లు అరమైలు లోపే వుండటంవల్ల ఇంటికి కాలినడకన బయలుదేరారు ఇద్దరూ.

తర్వాతి బస్ స్టాప్ దగ్గర విలబడి వున్న ఆ అమ్మాయి దూరం నుంచే వస్తున్న గుర్నాధాన్ని, ఆతని పక్కన మాట్లాడుతూ వస్తున్న అతని భార్యని చూసింది. గుర్నాధం అలవాటు ప్రకారం బస్ స్టాప్ లో నిలిబడ్డ అడపిల్లల వంక. ఆ అమ్మాయి వంక చూసాడు.

ఆ అమ్మాయి తనని పలకరిస్తుం దే మోనసి భయపడ్డాడు. అతను అనుకున్నంతా అయ్యింది. ఆ అమ్మాయి గుర్నాధం భార్య వంక పరిశీలనగా చూసి, చిన్నగా నుంగహసంచేసి చెప్పింది గుర్నాధంతో.

“గంటకి అయిదొచ్చినా దండగే.”